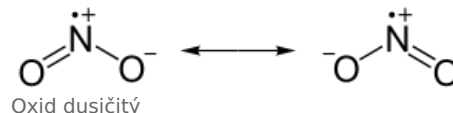
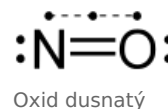

Oxidy dusíku

Zdrojem **oxidů dusíku** je hoření, hlavně při topení a vaření plynem. Vzniká **oxid dusnatý** NO, který je přeměňován na oxid dusičitý NO₂. V budovách, ve kterých se používají plynové spotřebiče, dosahují koncentrace NO₂ vyšších koncentrací než ve venkovním prostředí, a to i více než 10×.

Oxid dusičitý NO₂ je plyn rozpustný ve tkáních. Ve vysokých koncentracích poškozuje plicní tkáň. Alterace plicních funkcí nastává při koncentraci NO₂ nad 4 mg/m³, u astmatiků již při 0,2 mg/m³. Děti jsou mnohem citlivější, respirační symptomy se objevují již při koncentraci NO₂ 0,09–0,5 mg/m³. Objevuje se kašel, pálení a suchost sliznic, dušnost, v těžších případech může vzniknout edém plic, a to i s latencí 72 hodin po expozici.

Článek neobsahuje vše, co by měl.

Můžete se přidat k jeho autorům (https://www.wikiskripta.eu/index.php?title=Oxidy_dus%C3%ADku&action=history) a jej.

O vhodných změnách se lze poradit v diskusi.

Odkazy

Zdroj

- BENCKO, Vladimír, et al. *Hygiena : Učební texty k seminářům a praktickým cvičením*. 2. přepracované a doplněné vydání vydání. Praha : Karolinum, 2002. 205 s. s. 35 – 44. ISBN 80-7184-551-5.